

[Steen Folke]

nemført i medfør af artikel 113, og vi ser frem til videre interessante drøftelser af, hvad der sker, når vi forhåbentlig vedtager at træde ud af sanktionerne, hvordan EFs reaktion faktisk bliver.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg lagde med stor glæde mærke til den relative varme, der lå i hr. Steen Folkes omtale af Solidaritet; det var en varme, jeg savnede i indlægget fra det tidligere regeringspartis ordfører.

Det, der kalder mig herop, er et ønske om at stille hr. Steen Folke og hr. Holger K. Nielsen et spørgsmål: mener hr. Steen Folke og hr. Holger K. Nielsen, at de pågældende regler stadig er gældende for Danmarks vedkommende, at Danmark er omfattet af dem? Når denne debat nu skal afsluttes, har det dog en vis interesse, om EF-modstanderne i denne sal prøver at underminere Danmarks suverænitet, mens vi, der er tilhængere, prøver at stå vagt om den.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Hr. Ole Bernt Henriksen efterlyste varme over for Solidaritet. Jeg vil gerne spørge hr. Ole Bernt Henriksen, hvad regeringspartierne har gjort og gør økonomisk for at støtte Solidaritet. Jeg gør opmærksom på, at arbejderbevægelsen har oprettet kontorer til støtte for Solidaritet og støtter Solidaritet økonomisk her i København og i Danmark i øvrigt.

Hvad gør hr. Ole Bernt Henriksen ud over at udstråle såkaldt varme?

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Hr. Ole Bernt Henriksen spørger mig, om vi markedsmodstandere mener, at denne forordning faktisk er bindende for Danmark, hvis vi om et par dage måske, forhåbentlig, træder ud af disse sanktioner ved forkastelse af det lovforslag, regeringen har fremsat. Jeg må sige dertil, at det har jeg ikke nogen sikker vurdering af. Det juridiske i sagen er, som jeg omtalte det i mit indlæg, meget speget. Jeg har lært noget om, at EF-ret har forrang for national ret. Det er et grundlæggende, fint juridisk princip, som kloge jurister

har belært mig om, altså at forordninger er umiddelbart bindende osv.

Hvordan disse rådserklæringer, der er afgivet af regeringen, indvirker på fortolkningen af en bestemt forordning, skal jeg ikke gøre mig klog på, men jeg må sige, at når hr. Genscher svarer – han er trods alt Ministerrådets formand p.t. – på et spørgsmål i Parlamentet, som han svarede forleden dag, så er der fortsat juridisk tvivl om Danmarks muligheder for at træde ud.

Jeg har sagt, at jeg meget vel kan forestille mig, at EF realpolitisk ikke desto mindre vil acceptere, at vi træder ud, hvis et flertal herinde vedtager det, bl.a. fordi man giver EF-modstanden vind i sejlene herhjemme, hvis man ikke accepterer det. Det kan jeg garantere for. Det vil vi selvfølgelig udnytte.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Inden jeg kommer til sagens kerne, som for mig er udviklingen i Polen, vil jeg gerne kort omtale folketingets hidtidige behandling af regeringens forslag til lov om begrænsning af importen af varer med oprindelse i Sovjetunionen.

Siden førstebehandlingen af lovforslaget den 2. marts 1983 er der forløbet 16 dage. Folketinget nedsatte dengang et særligt udvalg til behandling af lovforslaget. Udvalget har stillet 44 spørgsmål til skriftlig besvarelse, og jeg har under samråd med udvalget tillige besvaret en række spørgsmål mundtligt.

Jeg skal nu blot konstatere, at jeg på regeringens vegne i udvalget har slået fast, at Danmark lige så lidt som i Argentinasagen sidste år er bundet af importforanstaltninger over for Sovjetunionen efter den 28. februar i år. Dette var indstillingen hos folketingets markedsudvalgs flertal på mødet den 20. december 1982, hvor jeg selv bad om et mandat til to måneders forlængelse.

Efter at spørgsmålet om fortsat dansk anvendelse af EF-forordningen i februar havde været drøftet i folketingets markedsudvalg, hvor et flertal desværre udtalte sig herimod, har regeringen taget konsekvensen heraf. Regeringen har under henvisning til Romtraktatens artikel 224 afgivet en erklæring i EFs Ministerråd om, at EF-forordningen fra 1. marts ikke anvendes i Danmark, og regerin-